

[Socialministeren]

så kan tilbydes kontanthjælpsmodtagere, og at introduktionskurser også omfatter kontanthjælpsmodtagere.

Alle disse ting har man overset. Eller hvad er det? Er de ikke gode nok? Har man andre gode forslag, modtages de med glæde. Jeg kan slet ikke se, at man ikke netop kunne gå ind i de ting, som fru Bente Juncker taler om: at tilbyde unge på kontanthjælp at deltage i omsorgsarbejde. Det har jeg selv talt meget om. Man kan vel ikke leve på en øde ø, så man slet ikke læser aviser. Jeg undrer mig over, at man kan stå og sige alle de her ting, som om man overhovedet ikke har hørt, hvad der er sket i det sidste par måneder.

Det, der er sket, er nemlig, at nu er der bred accept i befolkningen af, at vi forlanger noget af de helt unge, som beder om kontanthjælp. Det havde man kun hån tilovers for for to, fem eller syv år siden, da Det Radikale Venstre snakkede om sådan noget. Da vrængede man bare: Tvangsarbejde!

Nu kan man tale om det, og nu er så problemet: Hvordan skal en sådan lovgivning se ud? Vi ved alle sammen, hvor det er svært, hvor problemerne ligger. Det er spørgsmålet om overenskomstmæssig løn og antallet af de timer, som skal tilbydes. Det handler dybest set om solidaritet, om, hvorvidt de mennesker, der har arbejde, er parate til at give plads for de unge, som tilfældigvis er af en årgang, der er kommet i klemme, fordi der ikke er arbejdspladser nok.

Der er ingen tvivl om, at der bliver brug for dem senere. Vi får brug for de unge. Det viser alle analyser. Det afgørende er, at de ikke bliver invalideret i forhold til arbejdsmarkedet ved at gå ledige det første par år efter, at de er færdige med skolen, eller efter, at de er færdige med en eksamen.

Jeg er ked af, at det ligesom er forsvundet her i debatten, at der faktisk er de tiltag, og at de ikke bare står i det her forslag, men også i en række andre forslag.

Vi skal om et par uger behandle et forslag om en jobgaranti for unge under 20 år. Gudskelov, kan jeg sige, er det bevist, at kommuner i dag er i stand til at yde jobgaranti også til folk helt op til 30 år og en enkelt kommune op til 67 år. Så langt vil jeg ikke gå i første omgang. Jeg er bange for, at vi ikke kan gabe over det, når vi skal til at lovgive om det. Men lad os begynde med

dem, der endnu ikke har fået skrammer af at blive henvist til kontanthjælp.

Tiden tillader ikke, at jeg går lidt mere i detaljer, men jeg vil da så notere mig, hvad fru Hanne Andersen sagde. Jeg vil stadig væk gå ud fra, at vi kan tale om de her ting, og at vi kan finde en løsning på nogle af de problemer, som alle erkender der er.

Jeg er klar over, at SF's modstand mod forslaget i sin tid i og for sig ikke skyldtes satsernes størrelse, sådan som Socialdemokratiet begrundede sin modstand, men netop de regler, der stammer helt tilbage fra 1982 – ja, det var 9-måneders-reglen – og endnu længere tilbage, fra den socialdemokratiske regering, om en lave sats for unge.

Jeg ved ikke, hvad vi skal gøre ved de spørgsmål, som hr. Agerschou sagde ikke var helt geniale. Jeg er jo blevet pålagt at stille dem, og det gør vi nu. Det vil altså sige, at vi pålægger kommunerne at stille de spørgsmål. Men det kan jo så ikke betyde, at vi ikke skal stille nogle andre, som måske bedre kan belyse det, vi går efter. Det drejer sig altså om, at Socialministeriet har fået pålagt at forlange af kommunerne, at de laver spørgeskemaer med disse spørgsmål. Jeg skal, så snart jeg overhovedet kan, i løbet af ganske kort tid melde tilbage, i hvilket omfang man kan forvente at få svar fra kommunerne, og hvilke ressourcer man vil bruge på dem.

Det skal ikke skorte på min vilje til at få opklaret, hvad det er, vi vedtager her. Jeg har bare haft lidt svært ved at se, at der var direkte relation mellem de spørgsmål, der er blevet stillet her forud, og det forslag, der er kommet her. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg var af den opfattelse, da jeg så spørgsmålene, at de skulle bruges til at lave et helt andet forslag. Men det var, fordi jeg ikke kunne se sammenhængen med det her forslag. Det må man jo så forklare mig, hvis ikke jeg har forstået det. Nu stiller vi i hvert fald spørgsmålene.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Når jeg siger, at jeg ikke mener, at de spørgsmål er specielt geniale, hænger det sammen med, at jeg er meget usikker på, om de giver svar, der kan bruges i den analyse, vi i og for sig ønsker.

Når vi i SF alligevel ikke modsatte os spørgsmålene, hang det sammen med, at vi på det